

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/33/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119210398
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Šaligová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4119210398.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Denisy Šaligovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Renáty Pátrovičovej vo veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. C. XXXX/X, XXX XX D., zastúpeného BANÍK & Partners s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 4948/53, 921 09 Bratislava, IČO: 51 329 972, proti žalovanej: UNIQA pojišťovna, a.s., so sídlom Evropská 810/136, 160 00 Praha 6, Česká republika, konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky UNIQA pojišťovna, a.s., pobočka poisťovne z iného členského štátu, so sídlom Krasovského 3986/15, 851 01 Bratislava, IČO: 53 812 948, zastúpenej PRK Partners s. r. o., so sídlom Suché Mýto 1, 811 03 Bratislava, IČO: 35 978 643, o náhradu škody z ublíženia na zdraví, o nároku na náhradu trov konania štátu, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 25C/71/2019-756 zo dňa 16.12.2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra napadnutým uznesením č. k. 25C/71/2019-756 zo dňa 16.12.2024 priznal štátu nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 %. Svoje rozhodnutie odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V odôvodnení uviedol, že vo veci samej bolo rozhodnuté rozsudkom č. k. 25C/71/2019-586 zo dňa 16.05.2023, pričom vo výrokoch IV. a V. zaviazal žalovanú zaplatiť na účet Okresného súdu Nitra súdny poplatok vo výške 848 eur a trovy štátu za znalečné priznané prof. MUDr. Petrovi Labašovi, Csc. a trovy štátu za znalečné za účasť znalca MUDr. Rastislava Burdu, PhD. na pojednávaní. Uvedené výroky boli rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/110/2023-716 zrušené a vrátené súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie z dôvodu zmätočnosti, keď súd zaviazal stranu na zaplatenie trov, ktoré štátu nevznikli. Tiež súdu vytkol, že súd má rozhodovať len o nároku na znalečné, obdobne ako je to pri trovách konania a nie o konkrétnej výške znalečného.

2. Súd prvej inštancie v odôvodnení vo vzťahu k zrušeným výrokom IV. a V. skonštatoval, že CSP priamo nedáva súdu možnosť, aby zo svojich rozpočtových prostriedkov uhradil trovy znalečného znalcovi, ktoré nie sú kryté preddavkom procesnej strany. Napriek tomu bolo súdom znalcom vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu znalečné, a to MUDr. Burdovi vo výške 432,36 eura a MUDr. Labašovi vo výške 120,61 eura. Tento nedostatok však nespôsobuje, že štátu túto náhradu trov konania nemožno priznať. Mal za preukázané, že štátu za znalecké dokazovanie vznikli trovy za vyplatené znalečné v celkovej výške 552,97 eura. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd priznáva nárok štátu na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu sporových strán vo veci, a preto štátu priznal voči neúspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, a to aj s poukazom na priznanie nároku na náhradu trov konania, keďže úspešnému žalobcovi bol priznaný voči žalovanej nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom úspech žalobcu vo vzťahu k náhrade škody závisel od znaleckého

posudku a tiež od úvahy súdu, čo však nemôže mať vplyv na zníženie rozsahu priznaných trov konania, keďže žalobca bol v požadovanom nároku úspešný.

3. Proti tomuto uzneseniu podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná navrhujúc napadnuté uznesenie zmeniť tak, že štát nemá voči stranám konania právo na náhradu trov a žalovaná má voči štátu nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu alternatívne, že štát má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 46,84 % a voči žalovanej v rozsahu 53,16 %. Podané odvolanie odôvodnila s odkazom na ust. § 365 ods. 1 písm. b) a h) CSP. Namietala, že zákonodarca v súčasnosti neupravuje postup, ak štátu vzniknú v súvislosti s vedením súdneho konania trovy z dôvodu, že k vzniku trov štátu by v prípade dôsledného aplikovania CSP zo strany súdu konajúceho vo veci, nemalo dôjsť. Nie je vylúčené, aby súd v konkrétnom prípade na základe aplikácie čl. 4 CSP dospel k záveru, že štátu patrí nárok na náhradu trov konania. Súd je však povinný svoje správne úvahy riadne odôvodniť. Súd prvej inštancie však svoje úvahy riadnym spôsobom neodôvodnil, a preto je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné. Taktiež sa nevysporiadal s otázkou, či štát zaplatil znalcom znalečné v období od začatia konania do jeho skončenia, čím bolo zasiahnuté do práva žalovanej na spravodlivý súdny proces. Súd prvej inštancie v uznesení konštatoval, že CSP "priamo nedáva súdu možnosť, aby zo svojich rozpočtových prostriedkov uhradil trovy znalečného znalcovi, ktoré nie sú kryté preddavkom procesnej strany. Napriek tomu bolo súdom znalcom vyplatené z rozpočtových prostriedkov štátu znalečné, a to MUDr. Burdovi vo výške 432,36 eura a MUDr. Labašovi vo výške 120,61 eura". Pokiaľ poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/3/2018 zo dňa 31.07.2018, má za to, že najvyšší súd v danom rozhodnutí riešil úplne odlišnú skutkovú situáciu a súd konajúci vo veci nesprávne rozhodol, keď na náhradu trov štátu zaviazal výlučne žalovanú. Ak by odvolací súd dospel k záveru, že štátu trovy vznikli, a tieto je spravodlivé (vzhľadom na porušenie procesných predpisov) žiadať od strán konania, má za to, že ich náhrada by mala byť rozdelená medzi žalobcu a žalovaného podľa miery reálneho úspechu vo veci samej. Jej argumentácia vo vzťahu k výške škody na zdraví sa ukázala byť ako čiastočne dôvodná. Jediné spravodlivé riešenie pre vysporiadanie nároku štátu na náhradu jemu vzniknutých trov, je zohľadniť reálny úspech každej zo strán a zaviazat' ich na náhradu trov konania podľa ich reálneho úspechu vo veci. Trovy štátu totiž spočívajú v nákladoch na znalecké dokazovanie, ktorého výsledky boli čiastočne v prospech žalobcu a čiastočne v prospech nej. Žalobca prostredníctvom žaloby žiadal, aby mu zaplatila škodu na zdraví vo výške 14.136 eur. Súd mu priznal náhradu vo výške 7.514,88 eura. Reálne tak žalobca bol úspešný v rozsahu 53,16% a ona v rozsahu 46,84%. Preto štátu môže patriť právo na náhradu trov voči žalobcovi v rozsahu 46,84% a voči nej v rozsahu 53,16%. Poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 207/2019 zo dňa 26.06.2019, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo/14/2009 zo dňa 05.08.2010 a sp. zn. 4Mcd0/3/2012 zo dňa 28.05.2013 a nález Ústavného súdu SR č. k. III. ÚS 475/2018 zo dňa 04.02.2021.

4. Žalobca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

5. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

8. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

9. Podľa § 258 ods. 1 CSP svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho výsluchom.

10. Podľa § 258 ods. 2 CSP náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov súd prizná aj znalcovi, ak bol vyslúchnutý podľa § 208 ods. 3.

11. Podľa § 259 CSP ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

12. Podľa článku 4 CSP, ak sa právna vec nemá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré uplatňuje právnu vec, čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplata sumy 14.136 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 10.07.2019 do zaplata a nahradenia trov právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 25C/71/2019-586 zo dňa 16.05.2023, pričom výrokmi IV. a V. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť trovy štátu za znalečné priznané prof. MUDr. Petrovi Labašovi, Csc. v sume 120,61 eura a znalcovi MUDr. Rastislavovi Burdovi, PhD., trovy štátu, ktoré mali byť vyčíslené samostatným uznesením. Predmetný rozsudok napadla žalovaná odvolaním, o ktorom rozhodol Krajský súd v Nitre rozsudkom č. k. 12Co/110/2023-716 zo dňa 17.09.2024 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch IV. a V. zrušil a vrátil na ďalšie konanie z dôvodu, že z obsahu spisu nevyplývalo, že znalečné bolo znalcom uhradené z rozpočtových prostriedkov štátu a súd prvej inštancie mal rozhodovať len o nároku znalca a nie o jeho konkrétnej výške. Prof. MUDr. Petrovi Labašovi, CSc., bolo priznané znalečné vo výške 120,61 eura uznesením č. k. 25C/71/2019-677 zo dňa 18.08.2023 a bolo mu súdom vyplatené dňa 19.10.2023. MUDr. Burdovi bolo znalečné vyplatené dňa 18.09.2023 (záznam o úhrade č. I. 698) na základe uznesenia č. k. 25C/71/2019-652 zo dňa 19.06.2023. Následne súd prvej inštancie vydal napadnuté uznesenie. Zo spisu teda jednoznačne vyplýva, že znalečné bolo znalcom zo strany súdu vyplatené, a z toho dôvodu štátu nárok na náhradu trov vznikol.

14. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 01.07.2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné. Preto napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

15. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza nasledovné. Civilný sporový poriadok na rozdiel od Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 už neobsahuje ustanovenie obdobné ustanoveniu § 141 ods. 4 OSP, podľa ktorého platilo, že trovy dôkazov, ktoré neboli kryté preddavkom, hradil štát. Keďže nový procesný predpis náhradu trov štátu neupravuje, pri posudzovaní trov konania vynaložených štátom, bolo potrebné postupovať v zmysle článku 4 ods. 1, 2 základných princípov CSP, podľa ktorého: (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej náuky a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. Vzhľadom na to, že Civilný sporový poriadok neobsahuje výslovnú úpravu práva štátu na náhradu jeho výdavkov, ktoré platil, teda či štát má alebo nemá právo na náhradu výdavkov vynaložených z rozpočtových prostriedkov súdu, odvolací súd v súlade s citovaným ustanovením čl. 4 ods. 1, 2 CSP a s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti dospel k tomu, že od štátu nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal náklady, ktoré platil v sporových konaniach na podklade v tom čase účinného procesného predpisu.

16. Na základe uvedeného odvolací súd konštatoval, že v tejto veci je potrebné vo vzťahu k trovám štátu analogicky aplikovať ustanovenie § 259 CSP, a aj ustanovenie § 258 CSP, podľa ktorého nárok na náhradu výdavkov má aj iná osoba, ktorej pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s jej výdavkami. „Strany musia v súvislosti so znaleckým dokazovaním zohľadniť, že štát vo všeobecnosti neznáša trovy dôkazu vrátane trov znaleckého dokazovania. To platí aj v prípade, ak trovy znaleckého dokazovania nemôžu byť podľa § 253 ods. 2 CSP preddavkované. Pokiaľ nedošlo k vysporiadaniu preddavku pred rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, musí byť oprávnenej osobe riadne priznaný nárok na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP proti konkrétnej sporovej strane.“ (uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 236/2019 zo dňa 12.09.2019).

17. Dôvodová správa zákonodarcu k ustanoveniu § 259 CSP uvádza, že toto ustanovenie pokrýva aj potenciálne výdavky štátu. Z uvedeného aspektu treba štát považovať za inú osobu, ktorej môžu vzniknúť výdavky v súvislosti s nariadeným dokazovaním, a z toho potom vyplýva aj právo štátu na ich náhradu po splnení zákonných podmienok. V zásade platí, že trovy dokazovania je povinná nahradiť strana, ktorú zaväzuje povinnosť nahradiť trovy konania ako celku v nadväznosti na procesný neúspech alebo zavinenie zastavenia konania. To platí všeobecne, teda aj o trovách presahujúcich hodnotu zloženého preddavku (k tomu pozri Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok, Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016. s. 905 a 906).

18. Súd prvej inštancie správne priznal nárok štátu na náhradu trov podľa pomeru úspechu sporových strán vo veci (ust. § 255 ods. 1 CSP), a teda štátu priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči neúspešnej žalovanej, a to aj s poukazom na náhradu trov konania (pozri tiež nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 525/2023 zo dňa 07.12.2023, nález ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 236/2019 zo dňa 12.09.2019).

19. Na záver odvolací súd k pomeru úspechu strán v konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku, poukazuje na bod 30. odôvodnenia rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 12Co/110/2023-716 a nález Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 24/2021 zo dňa 04.08.2021, v ktorom sa uvádza, že „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konania, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však žalobcu, ktorému bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno považovať za procesne neúspešného a ad absurdum ho zaťažovať procesnou zodpovednosťou za predvídanie „presného“ výsledku konania. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Rovnako odborná otázka posudzovaná znalcom môže presahovať možnosti strany sporu, ktorá napr. výšku škody „iba“ odhaduje. Aj tu je primárny fakt, že škoda bola spôsobená; jej výška nasleduje. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný úspech, čo sa týka základu uplatneného nároku, a súčasne výška plnenia, vyplývajúca z jeho procesného úspechu, závisela výlučne od úvahy súdu (pozri tiež II. ÚS 397/2020, II. ÚS 225/2020)“.

20. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval napadnutý výrok o trovách konania štátu vo vzťahu k žalovanej za správny, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. O výške náhrady výdavkov štátu rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

21. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, ktorý by mal nárok na náhradu trov konania voči žalovanej. Odvolací súd podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP rozhodol, že sa mu náhrada týchto trov nepriznáva, pretože mu v tomto štádiu konania žiadne trovy nevznikli.

22. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).